

Moja rozmowa z potomkiem „Wieszczą” Telesforem Mickiewiczem - weteranem powstania 1863 r.

Stow. b. Więźniów Politycznych d. Fr. Rew.

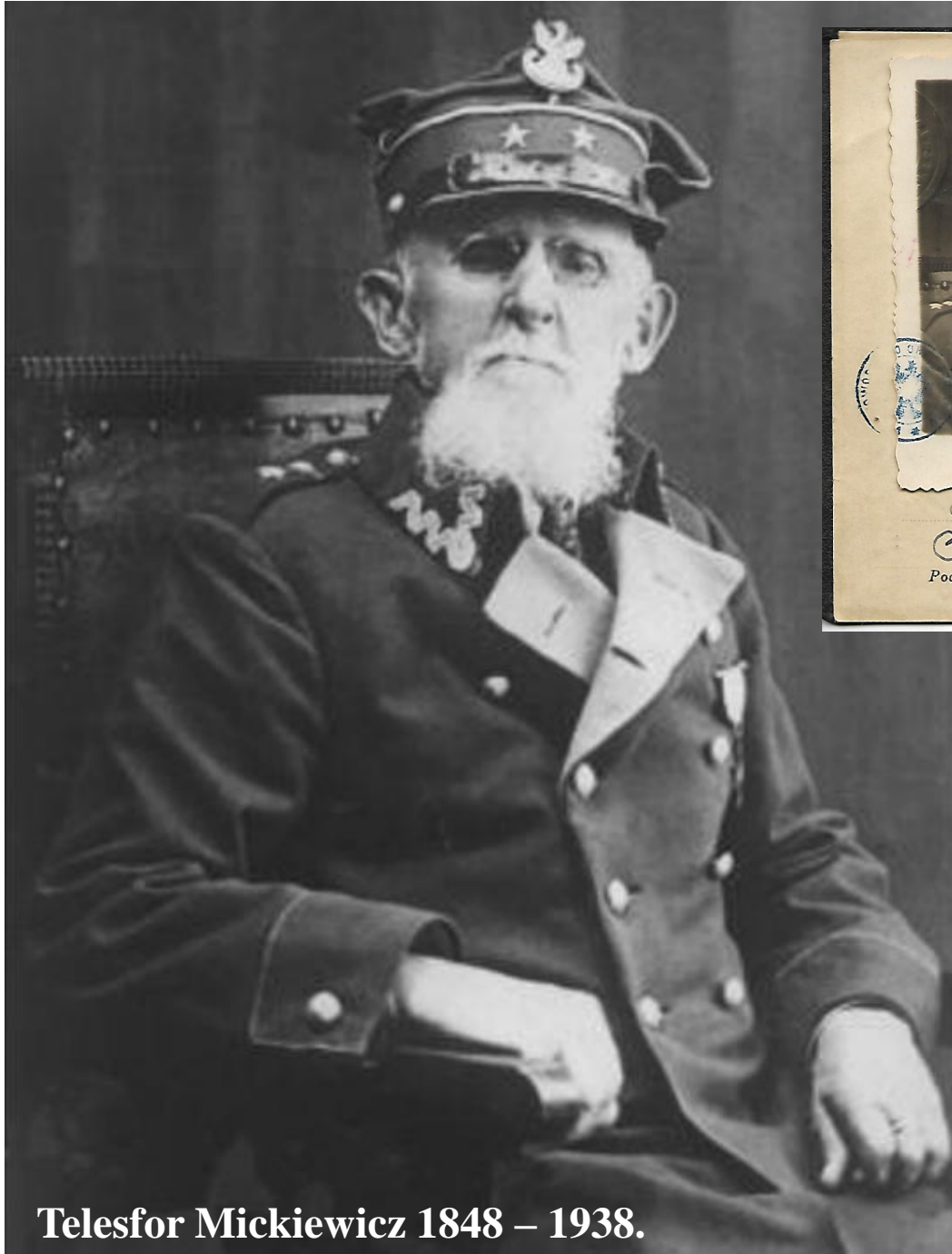
1863
1904-1907
POLEGŁYM-
- CZEŚĆ
1914-1918
1918-1920

Czysty zysk przeznaczony całkowicie na powstanie
GROBU NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA W RĄDOMSKU.

TELESFOR MICKIEWICZ
wet. powst. 1863 r.

—Tak proszę pana... znam oddziały Zajferta, Czechowicza... a wszystkie wcześniej czy później spotykał los jednaki. Walczono wówczas bohatersko, wydobywano z siebie wszystko, co tylko było możliwe... lecz cóż znaczyła kiepsko uzbrojona garstka wobec potęgi Cera? Pamiętam gdym był w partji Pawełka, technika z fabryki w Modelach. Wśród białego dnia, wiedząc, że w Żychlinie stoją wojska moskiewskie, wpadliśmy do miasta, zrobiliśmy zamieszanie wśród wrogów i, bez strat prawie, wycofaliśmy się z niebezpieczeństwa. W czasie odwrotu z Żychlina, na moście, spadł Pawełek z konia i, zawdzięczając tylko ukryciu się pod mostem — uniknął wzięcia do niewoli. Przyszedł jednak i na tę partję koniec.

Telesfor Mickiewicz 1848 – 1938.

Legitymacja unieważniona po śmierci Telesfora Mickiewicza.

Powitanie Marszałka Józefa Piłsudskiego przez Telesfora Mickiewicza i władze miasta Radomska.

Był również postacią ogólnie znaną i cenioną w II Rzeczypospolitej jako weteran powstania styczniowego. Tak w „Jednodniówce” z 1934 r. wspominał pan Telesfor spotkanie z Józefem Piłsudskim: „ Było to w roku 1929 gdym przechodził ulicą w Warszawie i na widok mojego munduru weterańskiego zatrzymał się samochód... Wsiadł z niego Marszałek Piłsudski, przystąpiwszy do mnie, uściśnął mi rękę, zapytawszy, czy czegoś nie potrzebuję...? Proszę pana. O co miałem prosić, kiedy wszystko, co tylko Ojczyzna moja mogła mi dać- otrzymałem...” Telesfor Mickiewicz zmarł 26 grudnia 1935 r. w Radomsku. Pochowany został z wielkimi honorami na radomszczańskim cmentarzu.

Wspomnienia z 1863 r. i nasz Żychlin.

”Tak proszę pana... znam oddziały Zajferta, Czechowicza... a wszystkie wcześniej czy później spotykał los jednakowy. Walczono wówczas bohatercko, wydobywano z siebie wszystko, co tylko było możliwe... lecz cóż znaczyła kiepsko uzbrojona garstka wobec potęgi Cara? Pamiętam gdym był w partji Pawełka, technika z fabryki w Modelach.

Wśród białego dnia, wiedząc, że w Żychlinie stoją wojska moskiewskie, wpadliśmy do miasta, zrobiliśmy zamieszanie wśród wrogów i, bez strat prawie, wycofaliśmy się z niebezpieczeństwa. W czasie odwrotu z Żychlina, na moście, spadł Pawełek z konia i, zawdzięczając tylko ukryciu się pod mostem – uniknął wzięcia do niewoli. Przyszedł jednak i na tę partję koniec”.

Paweł Gąssowski (1840-1898)